

Харченко Н.А.

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький
ДПУ ім. Г. Сковороди»

**ПРИОРИТЕТНІ НАУКОВІ НАПРЯМКИ ПРОФЕСОРА В.О. БЕЦА В
КІЇВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ СВ. ВОЛОДИМИРА
(ДРУГА ПОЛОВИНА XIX СТОЛІТТЯ)**

Історія становлення анатомічних студій в Україні потребує особливої уваги та вивчення. Її здобутки можуть бути використані в сучасних умовах розвитку медичної науки, яка багата численними науковими відкриттями, прикладами творчої, невтомної, самовідданої праці вчених у своїй діяльності. В медицині є особистості, які при житті стали всесвітньо відомі, завдяки своїм науковим досягненням. До таких особистостей відноситься В. О. Бец (1834–1894) – український анатом, гістолог, педагог, громадський діяч, професор Київського Університету св. Володимира. Наукові здобутки вченого мають як теоретичне, так і прикладне значення в розвитку неврології і до сьогодення.

Наукові основи анатомії та фізіології формувалися вченими провідних університетів України в другій половині XIX століття. Саме в цей період на теренах України протікала діяльність видатних анатомів та фізіологів Київського Університету св. Володимира. Серед них вагоме місце посідає постать Володимира Олексійовича Беца – вченого в галузі біологічної та медичної наук. Народився 26 квітня 1834 р. в дворянській родині, у селі Татаровщині, що неподалік м. Остра Чернігівської губернії. Після закінчення школи навчався спочатку в Ніжинській, а потім у 2-ї Київській гімназії. У 1853 р. В. О. Бец вступив до Київського університету св. Володимира, де навчався на медичному факультеті. Після закінчення університету (1860), йому присвоїли ступінь лікаря з відзнакою.

Формування наукового світогляду майбутнього науковця в галузі анатомії відбувалося у лабораторії німецького вченого Карла Людвіга, де були виконані експериментальні дослідження з кровообігу в печінці. Згодом ці дослідження лягли в основу його дисертаційної роботи, в якій він обґрутував і узагальнив експериментальні методики кровообігу печінки.

З 1868 до 1890 р. він працював професором кафедри анатомії Київського університету св. Володимира. Слід відзначити, що створення кафедри анатомії в університеті відбувалося в умовах, коли від нормальної анатомії відокремилася патологічна, мікроскопічна анатомія, на базі якої виникла гістологія, топографічна анатомія, судова медицина. Працюючи на кафедрі анатомії, професор В.О. Бец почав вивчати анатомію центральної нервової системи, а особливо її мікроскопічну будову. Пріоритетними напрямками його наукової роботи на кафедрі було вивчення цитоархітектоніку кори головного мозку людини та тварин. Завдяки близьким макро- та мікроскопічним дослідженням тонкої будови мозкової тканини, учений відкрив одне з найбільших нейронів в центральній нервовій системі, які були названі в честь його відкриття – клітини Беца.

Впродовж 1870–1872 рр. ним було опубліковано низку праць, присвячених макроскопічній анатомії людського мозку, зібрано та проаналізовано колекцію мікроскопічних препаратів мозку людини, людських зародків та дітей, а також препаратів мозку різноманітних тварин. Згодом ці дослідження отримали світове визнання та сприяли подальшому розвитку гістології і фізіології нервової системи. За розроблені ним вперше мікро- та макроскопічні препарати людського мозку, В.О. Бец у 1872 році у Петербурзі отримав медаль на Всеросійській мануфактурній виставці.

Таким чином, професор В. О. Бец безперечно вважається одним із фундаторів анатомічної науки на теренах України другої половини XIX ст. Пріоритетними науковими напрямками вченого були дослідження та відкриття в галузі неврології.

СЕКЦІЯ 11 МІЖНАРОДНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА НОВАЦІЇ

Хавое Аичата Маига
НТУ «ХПІ», Мали

МЕНТАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ СТУДЕНТОВ ИЗ ГОСУДАРСТВ АФРИКИ

Студенты из Африки, со своими этническими стереотипами, представлением о человеческих добродетелях и пороках, темпераментом, эмоционально-психической стороной традиций, привычек, обычаяев достаточно быстро находят свое место в европейском обществе, которое, казалось бы на первый взгляд совершенно не соответствует традициям, обычаям, ритуалам африканского континента. Возникает вопрос: что способствует адаптации к жизни в европейской стране студентов из Африки? Чтобы получить ответ на этот вопрос необходимо изучить особенности национального характера или менталитета жителей африканского континента. Жизнедеятельность того или иного народа, особенности его национального самосознания следует рассматривать через его уникальные особенности, его историческую поступь. До сих пор население Африки отличается этнической пестротой и состоит из многих сотен племен, народностей и наций. Трудовая деятельность, наличие национального сознания и языка, культура и традиции, стремление к миру и свободе – это то, что характерно для людей, независимо от их расовых и национальных различий.

Каждый человек, который имел когда-либо возможность общения с жителями Африки отмечал их трудолюбие, целеустремленность, энергию и выносливость. Во время учебы в Украине, африканские студенты показывают большие успехи благодаря их трудолюбию. Именно эта черта характера позволяет в тяжелые периоды адаптации к новым климатическим условиям не бросать учебу. В этом отношении, например, жители южных регионов отличаются от жителей Севера. Работоспособность в условиях тропиков снижается в 2-3 раза по сравнению со странами с умеренным климатом.